

ANNUS REMISSIONIS

SEPTIMO QUOVIS ANNO

In Lege Veteri, per Moysen Israëli
piè institutus;

IN LEGE GRATIÆ, PER GRATIÆ MATREM

DEBITORUM NEXU SOLVENDIS
DD. SODALIIUM MANIBUS

piè institutus;

IN ANNIVERSARIIS EXEQUIIS
ALMÆ SODALITATIS LATINÆ MAJORIS
S U B T I T U L O

B. V. MARIÆ

ab Archangelo salutatæ,

In Cæs. & Academico Collegio Societatis JESU Pragæ
ad S. Clementem erectæ, & confirmatæ;

Funebris Dictione celebratus,

ab

Admodum Reverendo, ac Præcellenti Domino

JOANNE, WENCESLAO MEZLECZKY

de Palmo-Lôw AA. LL. & Philosophiæ Magistro, Sacro-
Sanctæ Theologiæ Baccalaureo Formato, Czelakoviensium Curato;

A N N O

à Theandrici PartVs saCraMento

Seculi decimi septimi septimo, Mense Julio, Die

PRAGÆ, Typis Universitatis Carolo-Ferdinandæ in Collegio Societatis JESU, ad San-
ctum Clementem, Anno 1707.

Septimo Anno
Facies Remissionem,

Quia

Annus Remissionis
est DOMINI.

Deut: 15. v. 1.

ORATIO.

DEsine locupletare oculos tuos, libitina loculo brevi multanda, mortalia depascens pectora auri fames: desiste, obryzô stipare thesauros, egestati posthumæ postliminio addicenda philargyriæ gula, sollicitisque studijs Asiaticos acervare gemmarum partus, vacuis continuo manibus ignotam subitura regionem, prô! tandem omitte! non enim, ut reris, nummorum loculi sagaciores politia sunt oculi, quibus indiscreta mortis inoculetur cæcitas, ut Cræsum à Codro aulicè discernat; non est arca, nummorum pondere probè saburrata, foederis, ut confidis, arca, cuius subinde intuitu, jurata in mortalem vitam libitina, sponsonem feriat, quòd abrogatam universæ carni, decretorio Numinis consulto immortalitatem, sive sæculi divitibus velit connivere, sive fatalem suum arcum, indiscriminatim in singulos protensum, ab ictu potentium statuet arcere. Gemmas illa filicibus, carbones sardijs, trabeas lacernis, ligones sceptris, Iros Darijs miscere novit, tamque vili resplendens indicâ opulentiâ taxat gazophylacium, ut expungendo è mortis pugillaribus supremi agonis debito, spinosæ quantumvis opes, nec ad punctum apud ipsam opitulentur. Testor, si dictis fides negatur, ipsum ferale hoc exequiarum pegma lugubri cothurno stipantem, decalvatæ mortis ectypam imaginem. Spectate offeas hoc in teatro Amazones personatas in statuam mortes: Et jam agitate amabò, quid sibi velit despoliata hæc larvæ devastatæ nuditas? Quid cæca pessumdatæ pupillæ orbitas? Quid deauriculatæ calvariæ furda deformitas? Quid eviscerati costarum cancelli? Quid denique vacillantibus innixa tibijs, excisa pedum proceritas? Nimirum hæc omnia splendidissimi

mum sunt paupertinæ mortis thesaurophyliacium, quò temporaneas Eveli-
 onum gazas post fata excipere maturat. Nuditatem contexet in tunicam,
 cujus *operimentum* sunt *vermes*; (a) cæcitatem accendet in lumina, quibus
 sepulchrales tædæ renitent; Surditatem illustrabit inauribus, quas prore-
 ptans de cranio aspis animabit; Emedullatas pectoris costas distendet in
 loriam, quam mutuis implexi spiris angves bracteabunt; Devastatas ti-
 biarum furas circumplectet cothurnò, quem habitatus à tincis pulvis fordi-
 da aspergine concinnabit. Quid multis? Formidate Darij, timete Cræsi,
 cohortelicite Assveri! æquo pede vestras turres, pauperùmque tabernas
 metietur. Quamquam quid antiqua jactamus nomina? Quid Darios,
 quid Cræsos ingeminamus? adhucdum (vix mensium Senatam geminâ
 illustravit Dictatoriâ Imperator Phæbus) adhucdum olent parentalibus
 consumptæ lacrymis lugubres ceræ, quas magno suo Cæsari, Regum Sa-
 lomoni, Salemonum Regi, LEOPOLDO, inquam, Maximo fudisse non-
 dum visa est; justis inferijs parentans Evropa, quando Ipsum Illum libitinæ
 videbat concessisse Imperio, cujus gloriosos Imperij fasces Rhenus, & Ister,
 utrique mundo latè divulgabant. Et quantumvis Augustum hoc orbis
 Caput meliore factò, quàm Veteres illos, quos recens nominavi, à coronis
 purpuratæ mortalitatis, ad superum empyrei diadema, post mortis sipari-
 um abiisse confidamus, divulgatâ palàm pijsissimi Principis sanctitate convi-
 cti; Pervicacem tamen Libitinæ licentiam quis non horrescat, quæ per
 profanas non contenta grassari plebejorum cervices, ipsos Domini Exerci-
 tum Christos, unctas portando orbi Monarcharum scapulas solo præsu-
 mit allidere? Sed enim toleranda etiamnum foret hæc, utut effrons tyran-
 næ latrocinantis pervicacia, nisi novo horrore, quos lethali jaculo è morta-
 litatis limine exturbâisset. Mane, recentibus post fata, decumanisq; angori-
 bus inquietaret. At hoc est, quod verba excipit Oratori, quod lesibus
 choros, pallore aras, atrore odæa, luctibus sacra, funalibus Mausolæa,
 planctibus exedras, & ipsam hanc nocti-colore pegmate funestat basilicam,
 quod nimirum Vatinianis infensa odijs Adæ Nepotismo libitina, postea-
 quam vitalis auræ debitum ad novissimum exegisset quadrantem, expul-
 sum sedibus suis spiritum, ad tremendum, non Cæsaris Dictatoris, aut Ti-
 berij, sed ipsius Divinæ Nemesis Prætorium jure peremptorio reum ad-
 ducat, atque (vox faucibus hæret) ad severissimi Arcopagi tribunal com-
 peditum præsentet. Non poëtor hic DD. Sodales Parthenij; Fabula-
 rem Minois urnam non fingo, non futile Æaci scrutinium, aut umbratile

Rha-

Rhadamanti atrium commentor. Orthodoxæ Delphi oracula sunt, quæ loquor. Loquor metuendum illud rigidissimæ Themidos solium, ante quod Davidicæ mutescunt citharæ, justitiæ vadimonio diffidunt Hieronymi, eleemosynarij audiunt penè usurarij, lucernis examinantur Solymæ, creditores probantur debitores, ante quod, ut pugnô cætera stringam, libertatis filiorum DEI candidati Cives, ob nonnullos ingenitæ debilitatis nævos, per complures annos banniti flammæ purgantium carcerantur Vesuvijs, & severissimo Ultionis Divinæ jugo miseranda servitute mancipantur. Heu! Servitutum lugubrem, luctuosum mancipatum! Atque hoc infelicissimo mancipatu compeditos hodiedum se se ingemiscunt pij Consolalium nostrorum Manes, qui, dum consulissimâ vocum congerie illam Hussæi Vatis threnodiam: *Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos Amici mei*, singultientes ingeminant, simul captivationis suæ deplorandæ luculentum occinunt argumentum, simul redemptionis lytrum, & sereniorem ab exactorio ergastulo, ad superas beatorum regias phasem, aspirare videntur. Et verò macti animis! Examinatorio compediti rogo Manes Candidati! *Septimo anno facies remissionem, quis annus remissionis est Domini*, (b) Divinorum pandectarum pietatis plenissimus canon est, vobis etiam hoc currente seculi decimi septimi anno septimo consecuturæ postliminio optatæ remissionis plurimum ominosus.

Quem ità ominosum dum hodie desumptô ex Divinis tabulis *Septennis remissionis* argumentô, per Gratiaæ Matrem MARIAM, non tam Tulliano stylo Orator, quàm entheastico spiritu Vates demonstrare contendo, vos interim DD. Sodales Parthenij, meis etiam, quos subinde angusta dictionis supellex incurret debitorum census, liberalem parate remissionem.

Seu inevolubilem Megacosmi codicem, seu compendiosum Microcosmi volvam codicillum, in utroque utramque faciunt paginam, mysteriosæ septenarij numeri prærogativæ. In hoc annorum septimanas, septenas nempe cum Hippocrate lego ætates: Infantis, pueri, adolescentis, juvenis, viri, senioris, ac senis conterminio distinctas; in isto per septem currentes, & recurrentes dies tempora volvi cum Aurelio colligo universa (c) In hoc tam internas, quàm externas partes septenariô invenio definitas; in isto (Philonis est percontatio) *Quæ pars erga septenarium non afficitur amore?* In hoc, quod in animante regnum obtinet, caput harmonicis septem jucundatur organis, geminis videlicet oculis, auribus, naribus, & septimo ore; In isto principalis portio cælum, septem itidem gyratur in circos,

septem Hyadum, Plejadumque decoratur choro, septem Planetarum influentibus orbi dominatur. Quorum est numero sol Primicerius, septimo & ipse signo vices variat stationum; et jam à solstitio hyemali ad æstivum, jam ab æquinoctio verno ad autumnale, septimi signi peragratione provehitur. Tanta est, vel apud æthereos siderum orbes, numeri hujus Divini auctoritas, & observantia. Sapientum verò elogia super hoc numero absolutissimo si revolvamus, numerum hunc mundi esse natalem, numerum DEO Sanctum Moyse, totius orbis dispensatorem, ac Dominum Pythagoras, complementum perfectionis Plato, rerum omnium nodum (d) Tullius, symbolum universitatis Augustinus deprædicant. Panegyricos summam Vates adjungit Mantuanus, dum planè, ac per omnia Beatis illud accentat: *O tæque, quatæque Beati!* Quasi verò omnibus numeris perfectam, beatitudinis consummatam basim, non alio, quam terno, quaternoque numero, in computum reducto oporteat inniti. Quæ tanta, tamque sublimia numeri septimi elogia, dum mecum specularer, subito sepiam sitire penna, papyrus esurire voces, vox proritare linguam, lingua provocare gestum occipiebat, & totus ego spei certissimæ securus, legalem illam Legis veteris remissionem, in debitoribus Manibus Tuis Alma Sodalitas, hoc anno septimo resuscitandam, ostendere gestiebam. At en, vix operi accingor, continuo ipsa, cujus confisus suppetijs dictionem meditabar, eloquentiæ Suada, in me styli distringere aculeum, thema in telum intorquere, propositi fastidire ineptiam, stomachari audaciam, auspicatur. Vah, inquit, inconsultam temeritatem! Tunc putridos vetustæ legis suscitare Manes? tunc funeratum Mosæici juris redanimare morticinum? Quæ amabò devotæ inferijs larvæ cum aurora societas? Quis extincti titionis, in regia solis toto meridie paludati valor? Quæ ancillantibus Agar post fecundatam in Patriarchæ domo Saram auctoritas? (e) quis lippescentis Liæ post optatum Rachelis connubium in Jacobo amor? (f) quæ denique superstitionis Synagogæ ritus in Ecclesiâ jurisdictionis? Apage noctis eliminatæ umbras, veli discissi apage lacernas, naufraga oblitteratæ legis facebant tabularum fragmenta. Ità in præconceptum thema meum Suadæ effervescentis impetus; quo nondum natos argumentorum Achilles supplantare conabatur. Quid hic agerem? Tela retorquere parentalis verabat dictio? arenâ cedere, demandati abs Te Alma Sodalitas muneris inhibebat provincia. Itaque sacrum inter, & saxum, dum, quò me vertam, mente verso, ac reverso, entheastico repente specularundus obruor æstro, & super nostratem

(d) *De Rep. lib. 16.* (e) *Gen: 21. v. 14.* (f) *Gen. 29. v. 29.*

tem mundum in ipsa nubium convexa mentis levatus obtutu, Phidiacum, ecce ! Rhamnusiæ Nemesis referari conspicio Sacrarium. Sedere isthic pro tribunali videbatur ille, de quo Apocalyptica clangit Aquila : *Vidi thronum magnum, & sedentem super eum, a cujus conspectu fugit terra, & calum.* (g) Porro *Sedentis* latera, miræ venustatis stipabant Heroinæ ; Altera phengite scepro, & reclusô in sinistra librô veneranda ; Altera flammeo inter bilancem ense, oculisque condignè velatis cum tremore metuenda. Palpitabat hic mihi ab insolita rerum facie concussum formidine pectus, dùmque *Sedentis* in throno demiror Majestatem, & adstantium splendorem Matronarum, ecce novam rursus faciem ! Reginæ Sabæ magnificentia, Estheris pulchritudine conspicua, coram throno se infert Imperatricis Majestas ; Et posteaquam janthini coloris indumento, aurifluâ pectoris fasciâ, puniceo Phrygiæ paludamentô, regali vultûs majestate, circumfuso in amictum sole, (h) suppedaneâ in foccum lunâ *Sedentis* in throno fixisset pupillas, his ad Arbitrum verbis perorare Oratrix divinissima exorditur.

Adsum, dicebat, in tempore tuum ad Tribunal Advocata Universi Arbitræ Equissime ! in tempore adsum ; Siquidem *Anno septimo, anno remissionis*, debitoribus Manibus, meis in Albo Mariano Clientibus, in tristissimi ergastuli moratorio debita luentibus, actura venio remissionem. Equidem non ignoro, legibus nequaquam ligari Legislatores ; Tu tamen, qui per Parthenij Uteri mei januam in mundum venisti, non legem solvere, sed adimplere (i) Tu, inquam, quamvis lege Remissionis septennio definitæ, non vinciare, hodie tamen, *Anno currente Septimo*, legis Clientes nexu debitorum ligatos, me patrocinante, confido, absolves. Etenim, si legis antiquatæ rigor tam mites spirabat favonios, ut mancipatis obsequio sexennali famulitijs *Anno septimus* pileum adferret libertinum, lepôrne Legis Gratia hæc prærogativâ viduetur ? Nunquid suas synagogæ fimbrias ostro gratiarum trabeata invidet Ecclesia ? Nunquid servilis isthæc Agar habebit, quo foecundatæ Christianismo Saræ jactabunda insultet ? proh ! absit istud ! quid enim ? Lex vetus, & nova, quantum divortium ! Illa, non inficior, integros arietum exercitus cædebat in holocaustum ; Illa ipsam sub cerealibus exuvijs Divinitatem ritu incruento maclat in Sacrificium. Illa lapidationi vix castam eximere voluit Susannam ; (k) Ista lapidem mitti non sustinet in adulteram. Sub illa suspiranti Axæ flumina exurgit, at sine mercede Caleb ; (l) sub ista frigidam quis quis sitienti

cy-

(g) *Apoc: 20. v. 11.* (h) *ibid. v. 12.* (i) *Mat: 5. v. 17.* (k) *Dan: 13. v. 41.* (l) *Judic: 1. v. 15.*

cyathiffat aquam, vetricales habet aquas, quibus Cælum alluitur. (m) Sub illa pudicitiae lilium à Moabitis immune, strictusque in Pherezæos gladius, polentâ, ac ollâ præmiabatur; *Et comedes de spolijs hostium* (n) Sub ista Virginæ virtuti, aut syderum regia, aut cælorum Regnum oppignoratur. Sub illa Regij Pfaltis vox audita quidem est in tabernaculo pro adulterini partûs vita, cælum obtestans; sed non exauditur; (o) Sub ista mustat ponè Crucem accipiter Dismas, & tantum trahit à Cruce gratiæ, ut olores antecessisse videri possit; Quando, quæ purpuratus Davidis cinis non extorserat in sacco, cruenta Latronis nuditas impetravit in patibulo. (p) Et tamen Illa suas annorum, mensium, ac dierum septimanas, legalibus adeo liberaliter dotatas favoribus poterit ad ruborem istius jactitare? Poterit *Anno septimo debitoribus remissionem, servis libertatem, Telluri sabbatum, e Babylone Solymas reditum*, (q) *mensis vero septimo, expiationum ferias, festa tabernaculorum, memorialia, sanctæque Sabbata*; Poterit denique *Die septimo Sabbatica Solennia, Pascha* (r) *Festivitatem ostentare*? Dum interim novâ gratiæ lex, nec illis, quos misericors Justitia tua, Judex Clementissime, in purgatorij detinet ergastulo, debitoribus anno hoc septimo optatam valeat Remissionem polliceri? Sed per me licet, citra invidiam, favorem hunc Synagogæ cedat Ecclesia, vix tamen citra litem cedet septenarij numeri, hoc *Anno septimo*, natura, cujus indoles id sanè peculiare insitum habet, ut ubi vis esse plena, ubique velit debito esse absoluta. Etenim, ut missâ faciam, quæ de septenarij prærogativis ab eruditissimis mortalium disputata sunt, abundè est illud, quod divinum quid in eo suspiciebant jam olim sapientes, qui, non sine plurimo latentis mysterij argumento; numerum illum voce sacra *Septas* compellavere.

Magnam etiam mundi nascentis genesis, quam senæ dies, omnipotentis *Fiat* virtute obstetricabant, dies in hebdomada *septimus* placida sabbati requie terminavit; Imò immanes cataclysmi Noëmitici aquas idem ille represit, & fluctuanti altissimos inter vertices Arcæ quietis alcedonia revexit. Sacrorum annalium repeto oraculum: *Requievi que Arca mense septimo, vigesimo septimo die Mensis, super montes Armenia* (s) Ut interim non repetam, quod de eo numero anatomia Hippocratis loquitur experientia, quod Galeni loquuntur oracula, quod Jacobi pro Rachelis connubio geminatum testatur septennium, quod Evangelicij Reguli filio thaumaturgum horæ septimæ momentum convincit (t) Illud demum tacere non possum,

nec

(m) *Matt. 10. v. 42.* (n) *Dev: 20. v. 14.* (o) *2. Reg. 12. v. 16.* (p) *Luca 23. v. 43.* (q) *1. Esdra: 7. v. 7.* (r) *Exod. 13. v. 6.* (s) *Gen: 8. v. 4.* (t) *Joan: 4. v. 52.*

nec debeo numeri septimi Sacramentum, quòd dum in exedra Crucis ultimùm pro mundi salute divinum Verbum, Tu, inquam Ipse Arbiter Æquissime perorabas, ultimam energicæ orationis, vitæ ajo periodum, hóc è septem uno mysteriosissimè consummaris verbò : *Consummatum est.* (u) Quod vel unicum, si septemviralem numero septenariò nondum addit auctoritatem, nondum vim confert debitores Manes piacularibus à flammis absolvendi, conferat, addátque hanc vim meæ denique intercessionis suffragium, cui repulsam nequaquam dederis, Arbiter Æquissime, nisi plùs Estheris in Assveri palatio, pro plebe reproba supplicam, quàm nostram Tuo in tribunali pro populo electo valere velis fidejussionem. Et quandoquidem Estheris felicissimum nomen meminisse contigit, liceat porrò Reginæ hujus adeptos à Rege Marito favores laconismò perstringere. Parum erat Vasthi Reginam à throno, & toro in ejus gratiam Assvero repudiâsse, parum universas gynecæi charites illi posthabuisse, parum regali diademate coronâsse, parum sybariticas mensas Principibus, servisque suis pro conjunctione, & nuptijs ejus adornâsse, parum regalis munificentiae cornucopiæ sparsis in vasallos muneribus profudisse, nisi super hæc *Requiem* adderet (v) *Universis provincijs, requiem, inquam, à laboriosa vestigalium solutione immunem, requiem tributorum solvendorum intermissione beatam.* (x) Imò verò & hoc parum, nisi ad hæc supplicijs destinatæ judæorum genti amplissimè privilegiatam precibus ejus vitam addonâsset. Quàm sanè cum donavit, illud in rem meam observandum reliquit; omnia nimirum ista nunc compendio recensita, Regis in Estherem Reginam gratiarum fluentia, *Annò regnantis Assveri Septimò redundâsse. Ducta est itaque ad cubiculum Regis Assveri mense decimo, qui vocatur Thebet, septimo anno Regni ejus.* (y) Bene habet! tæque quatæque auspiciatam anni septimi anattasim notate, & plaudite debitores Manes! jámque conspecto meæ auctoritatis typo in Esthere redimendi ab ignibus *Anno hoc Septimo exultate, emancipandi tripudiate.* Pace tamen tua ista dixerim Assvere divinissime, Judex Sacrosancte! Tu age, detractò schematis velò, figuræ demotò sipariò, genuinam in me favorabili debitoribus Manibus apodosi, Estherem ostende, atque de ea favorum magnalia, quibus me longè super Estherem magnificâsti, adde quoque liberali remissione, *Anno hoc Septimo Requiem provincijs, Justitiæ tuæ vestigalibus, adde Clementiæ indicem aurea virgâ contactum, verbò: Dona mihi animas, pro quibus rogo, & populum meum pro quo obsecro.* (z) Illud

B

abs

(u) *Joan. 19. v. 30.* (v) *Esther. 2. v. 14.* (x) *Escobar & Mendoza ad Esther cap. 2. l. 2. comment: p. 353.* (y) *Esther. 2. v. 16.* (z) *Esther. 4. & 7. v. 3*

abs Te Tuus in me, non modò ut Sponsam, sed & Matrem exposcit amor, flagitat infinitus innaræ munificentiaë thesaurus, postulat æquissima intercessionis nostræ fidejussio, precatur optimè de me meritedevotorum mihi Manium istorum fidelitas, quæ totum penè gratiarum mearum gazophylacium sibi habet obarratum. Habet, ut innumera taceam, è sabbatinorum jejuniorum ebore torneatos requietionis sabbaticæ lectulos, habet precum cimelijs exornatas septem Gaudiorum meorum curules, habet piarum lacrymarum genmis divites septem Dolorum arcas, habet ardentis devotionis cereis accensa septem candelabra aurea, (a) Septem nimirum per anni curriculum, dicatas meo Nomini celebriores festivitates; quarum septima cum ter auspiciatæ mihi è terris in Cælum Assumptionis sit solennitas, quid nî etiam *Annus Septimus* debitoribus istis Manibus, è tœdiosissima piacularium flammaram captivitate, optatissimæ in libertatem Filiorum DEI, transmigrationis sit festivitas?

Ità pergebat Theseis suis, Ariadnæum filum texere Divinior Advocata; sed extaseos pariter meæ rescissum repentè filum, me mihi cum stupore restituit, atque ad Te Alma Sodalitas non Oratorem, verùm vatem remisit prognosticum, ut stupenda insoliti raptûs, piè quidem commenti, Marianæ tamen Clementiæ nequaquam incongrui ostenta enarrarem, illis-que tam Augustissimæ Dominæ Advocatæ nostræ (quæ pro Manibus sibi Clientibus tam emphaticè perorabat) commendarem patrocinium, quàm etiam filialem erga ipsam excitarem fiduciam, & Tuarum denique Alma Sodalitas lacrymarum parentalem asperginem, evictâ hoc *Anno Septimo*, ut sperare fas est, per MARIAM *Remissione* temperarem. Macte igitur animo, Alma Sodalitas! siste lacrymas! celeusmata resume pro nænijs, laurum cape pro cupresso, epinicia cane pro epicedijs, superias age pro inferijs, ac præprimis illis poëana accine, quos superioris anni parentalis panegyricus ex Augustissimæ Majestatis reverentia subticuit. Hos inter Primicerius immortalis encomio celebrandus venit Illustrissimus, ac Excellentissimus DD. Joannes Franciscus S. R. I. Comes de Würben, & Freudenthal, Dominus in Fulnec, Stauding, Waltersdorff, Mratsch, Horowitz &c.

Huc

(a) *Escobar, & Mendoza lib. 6. de B. V. M.*

Huc ades !

Heroum Fama, Famæ interpres Historia,
incide Cedro,
Quem laureata Virtus, celavit in Coelo.
Majores ejus nè quære,
Aut par, aut Major Majoribus suis est;
Quorum Ceræ ad hunc solem penè difflexerunt,
Dum ijs gloriam contulit, à quibus sanquinem accepit.
Vix Empyreo Czechiæ ortus,
Factus ut Sol, in ætatis aurora meridianus,
Minora fydera extinxit, dum illustravit.
Parum Fortunæ debuit, omnia Virtuti,
Suffragantibus meritis, non favorum calculo,

Sac: Cæs: Regiæque Majestatis Camerarius,
tum Supremus Feodalium Judex

Felix cum Astræa inivit connubium.
Per hunc Justitiarium stetit foro Justitia,
Curia æquitas;
à Jure ad injuriam, nunquam se passus deprimi.
Phæbus ubi nascitur, nascitur Oriens;
Vix natus dignitatibus orientem illis dedit,
Dum sapientiæ luce illustravit.

Cæsarum Augustissimum

LEOPOLDUM I.

Justitiâ, Providentiâ, Fidelitate coluit,
Regnum comitate ita sibi devinxit,
Ut sæpe Regni Comitij meruerit præfici
Commissarius Primus.

Illum ut Austria arctius suis obsequijs illigaret,
Aurei Velleris innexuit catenis

Equitem, Heroëm.

Indè aureo loquebatur ore cum Gallicano,
Majora Delphicis reddebat oracula,

S. C. M. Consiliarius Intimus.
Patriæ Palladium.

Appellationum Præses,

Sic Magno huic præfuit Tribunali,
Ut triumphans Virtus plauderet,
Plangerent in compede vitia,
Magnitudinis suæ umbrâ
Minores protegens, miseros tuitus.

Supremus Regni Judex.

Justitiam servavit ut Virginem illibatam;
Juris gladius illi effronduit in palmam,
effloruit in laurum honoratam.

Cæca fronte Judex,
Sinè respectu, absque affectu
Sinè manibus ad munera porrectis,
Monstrum pulcherrimum.
Securibus, & fascibus stipabatur,
ad periculum improborum,
Securitatem proborum.

Terrore armata Autoritas
Etiam in potentes fulmen intorsit,
Si quando impotentiam degluberent.

Regius Locumtenens, & Regni Præfectus.

Tulit honores, ut præmium,
Non ut fortunæ donum.
Inferiores humili despexit eminentiâ,
Hoc meritis eminere,
Quòd debito altiùs se non erigeret.

Supremus Regni Cancellarius.

Ità canam probavit sapientiam,
ut excelsum ingenium.
Subjici non debuerat, nisi

Principum Salomoni,
LEOPOLDO I.

Ut Cælitibus fundaret aras, effudit arcas,
Tunc sensu suo Dives, cum plurima Numinis causâ profunderet;
Nunquam cum Divitibus ad metalla damnari passus
Liber animus ab affectu terrenorum.

Beneficam manum præ primis experta est hæc Sodalitas
ab anno Christi 1662.

Bene facere non destitit
nisi cùm vivere desijt

Munificentissimus Mecenas,
hucusque uni tantùm secundus.

Maturus Cœlo dum vix haberet, quò cresceret,
decrevit in tumulum.

Erro !

Mortem nescijt, qui Matrem habuit viventium Parentem.

Ad cujus aras

Fide Romanâ toties juravit
Sodalis fœderatus.

Humile nihil habiturus, etiam in morte
Augustum mensium habuit vespillonem.

Cecidit, qui aut tardiùs, aut nunquam cadere debuisset ;

Casu tamen felici, ut fidimus :

Quia secundo, vigesima secunda die.

Ipe sibi lapis sepulchralis factus,

Quia pretiosus Bohemicus.

Quo dum signamus sepulchrum, quasi calculo candido,

Lumen Visionis æternum

Sodalitas MARIANA

tot beneficijs devincta

devotissimè apprecatur.

Huic, quem paris tenoris prosequatur epinicion, se se Comitem addit
Illustrissimus, & Excellentissimus DD. FRANCISCUS, ANTONIUS
Berka S. R. I. Comes Howora de Dubba, & Leippa, Hæreditarius Domi-
nus in Datschitz, Reichenburg, Rossitz, Jablona, & Nemeslowitz &c.

Illustrissimi, & pervetusti sanguinis,
Sapientiæ, & scientiæ suffragio,
Perennitatem in terris meritis,
Nisi magnus æternitatis annus magnam animam sibi vendicasset.

Apud Venetos diu Cæsareus Residens.

Spontaneo exilio damnatus videri potuit,

Ut Patriæ prodesset.

Dexteritate, agendo grandia:

Prudentiâ, prævidendo futura:

Comitate, animos vinculando,

id egit,

Ut Serenissimæ Rei-publicæ amorem

Utilitati Cæsareæ foederaret.

Quà quâ incessit, honor euntem sequebatur,

Meritorum impendio conductus.

Sacræ Cæsareæ Regiæque Majestatis Camerarius,

& Intimus Consiliarius.

Implicata explicuit,

Involuta evolvit,

Obscura illustravit

Consilio sapienti.

Regni Locumtenens,

Judicij Provincialis Assessor,

Supremus Mareschallus,

Honoris adyta reclusit sibi clave aurea Virtutis,

Grandis annis, grandior meritis,

Non tam illorum, quàm istorum

Ponderi succubuit.

Felix vixit, feliciùs devixit

Viennæ 25. Aprilis.

Tertium cui superias agas, habes Alma Sodalitas Reverendissimum, & Illustrissimum DD. LEOPOLDUM L. B. de, & in Tharoull Dominum in Super: & Infer: Pacolowitz.

Quàm rarò, tam charò foedere

Ma-

Magnæ virtuti Eximiam Scientiam sociavit,
SS. Theologiæ Doctor,
Cathedralis Ecclesiæ Vratislaviensis
Prælati, Cancellarius.

Collegiæ ad S. Crucem ibidem

Canonicus.

Aulæ Episcopalis per circulum inferiorem

Judex.

Mortalitatem 7. Octobris exiit,

Immortalium Contubernalis,

Hinc illæ lacrymæ!

Pupillorum, Viduarum, Afflictorum;

Etiamnum Patrem suum ingeminant,

Et quoties nominant, ingemiscunt.

Proscripsit à palato delicias,

à Vita vitia,

Ab arca divitias,

ut plura egenis transcriberet,

Opes profunderet in inopes;

Multa possidere visus est,

habuit nihil.

Pauper opibus, omnibus in pauperes erogatis,

Solâ Dives Munificentia.

Mortuum profecuti sunt lacrymis,

Quas vivens desiccabat

Sol LEOPOLDUS.

Nec exoratus indigis exoriri solitus.

Siste gemitus Parentalis dolor!

Videri à miseris desijt, sed non illis vivere,

Benefacit post mortem

Fundator Munificentissimus;

Conjice quantum benefecerit vivis!

Infer-

Insperge de mortui cineribus lacrymas
Egenorum turba !
His stillis, velut stellis occiduo soli tuo
parenta.

Aligerum chorus pœanem accinat, noménque, ac memoriam in benedi-
ctione recolat Reverendissimi, ac Venerabilis Domini Gabrielis, Eliæ
Opitz:

Erat Is
Genio, & ingenio Angelus,
Officijs in Beatissimam V. MARIAM Archangelus,
Religionis, scientiæ, & illustrium dotum calculo
Cathedralis Ecclesiæ Litomericensis

Canonicus.

Per partem distractus Litomericensis

Vicarius Foraneus.

Potens verbo, potentior exemplo
docuit, & fecit.

Magnus pro Sacris rostris Orator,
Voci suæ addidit vocem Virtutis.

Vita Illi virtutum via,
à qua deviavit nunquam,

Constanti probavit exemplo
Constantiam vitæ exemplaris;

In egenos manus Illi nunquam clausa,

In sua superflua commoda nunquam aperta;

Auream venerata fuit Sodalitas,
dum beneficam experta.

Auream jecit sementem in Agro MARIANO,

Ut aurea messis Gloriæ Ei surgeret,

Insignis congregationis Benefactor,

Messem in æternitatis horrea intulit,

Cum mortis falce succisus vivis excessit

Oberlibichij 18. Novembris.

Demum, cujus merita Cælestes ferant ad sydera Cygni, est Prænobilis,
ac Generosus Dominus Martinus Wetzker à Neidenstein, Regiarum Ber-
narum in Castro Pragenli supremus Scriba emeritus.

Utra-

Utraque pagina non sufficeret elogio,
stringo compendio.

Erroris naturam damno!

Virum ferreo sæculo addixit,

aureo destinatum,

cælesti natum,

æterno dignum.

Ab auræ ætatis sinceritate,

Veterano candore,

notus Pragenæ Urbi.

notior cælesti Orbi,

à Mariana Pietate,

à vita virtutum professoria.

Timorem Numinis in teneris amplexus,

nunquam dimisit à complexu.

Illatam mundo innocentiam,

Illibatam credimus mundo extulisse;

Suadet hujus fidem, & persuadet:

Honestas, modestia, gravitas &c.

Civili mundo merito in exemplar statuenda.

In Viro Prænobili

Nihil plebejum vidit censor oculus.

Vita ad normam Christianæ legis probata

Veteranos erudiebat,

Juvenum mores facundo silentio castigabat.

Sodalis Confœderatus

Quam accuratè ex pacto Mariano debitum persolverit,

testantur Chyrographa

manu diligenti conscripta.

Suos Concives revisit

Ex Choro Virtutum Angelus,

Dum 25. Januarij mortalibus excessit.

ATque cum hoc mea quoque, nè cancellis suis excessisse videatur, è
pulpito excedat Oratio. Etenim, si reliquorum Manium Tuorum,
Alma Sodalitas, Illustribus Nominibus, etiam strictioris epidicticæ
laconismus, syllabum hunc insigniat, justî voluminis limites excedat, est
neceffe.

neceſſe. Quod tamen, meritis quidem tantis inſufficienti, at lubenti ageret impendiò, niſi eximia multorum modeſtia, omnium ſuperſtes, etiamnum poſt funera, erga Te pietas, manum à tabula, calamum à pagina removere juberet. Modeſtia quidem: Quia in clauſtris Religioſis ſub umbra humilitatis avens deliteſcere, ſi non delituit, ſemper voluit. Pietas verò: Quia non abs re metuit, ut nè motis tot, tantisque cineribus, eæ laudum reviviſcant ſcintillæ, quas Tu dolenti lacrymarum aſpergine irrorare cogaris.

Quare parebo Modeſtiæ, Veſtræ parebo Pietati Manes pientiffimi. Aderit tempus, quò pientiffima erga Vos Advocata, ſicut optatam Anno hoc *Septimo*, apud Divinæ Nemefis tribunal, efficaciter, ut confidimus, ſingulis evicit *Remiſſionem*, ità ſingulari adè ſingulorum pietati, atque modeſtiæ, Ipla olim Anno *ſeptimo*, æternæ, inquam, *Requieſionis Sabbatho*, in cœleſtis Jeruſalem Baſilica glorioſiſſimum dicit elogiaſticum. Quod dum & nos de pietate Ejus ſperamus DD. Sodales Parthenij, vota panegyrico concluſa, coronemus, Eidémque grati, fidique Eucharifticon dicemus.

Dixi.

